

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια δύο κι' έννιακόσα
καί χαρά 'στον πούχει γρόσα.

Δέκατον κι' όγδοον μετρούντες χρόνον
'στην γην έδρουόμεν τών Παρθενώνων.

Δευτέρα Νοεμβρίου,
μηνός όλίγον κρύου.

'Εβδομήντα τέσσαρα κι'επτακόσ'όκωμη,
ψηφούφορος 'γέμισαν γειτονιάς και δρόμοι.

**Φρασούλης και Περικλέτος,
ό καθένας νέτος σκέτος,**

Φ. — Νά ψηφίσης, βρέ γαζέ,
τόν 'Άλέκο τόν Σκουζέ,
πούναι πρώτος νοικοκύρης, πούχει γνώση, πούχει τρόποος,
κι'άγαπή και προστατεύει τους εργατικούς ανθρώπους.

Διπλωμάτης από σπήτι
δέν βραστή 'ψηλά τή μήτη,
κι'έν του πέση, μεψηλιάδων,
σκύβει κάτω και την πλάνη.

Τραπεζίτης με σελόνια
κι' εύγενής με μακαριπέτονα
έχει σύμβολόν του μόνον εργασιών διαρκή,
κι' ούτε γίνεται ταμπούρι, μήτε σκόλοψ έν σπακί.

Τούτος δέν 'μιλει πολλά,
λίγα λόγια και καλά,
ξάστερα και στρογγυλά.

Δέν παθαίν' ύστεριόμοος,
μήτε σκούζει με φωνηράς
για τού Κράτους τούς θεσμούς
κι' άρακι μαράς κοκουούναρας.

'Στό στομάχι του καθίζουν χασομέρηδες άργιοι,
της Καβάλλας και της Ξάνθης τά καπνά κλλιερειεί,
και σου δίνει, Περικλέτο,
μυρωδάτο τσιγαρέτο,
πού τό γνώτο σου μυρίζει και 'στά μάτια τόν κυττάς,
κι' άλλο δεύτερο και τρίτο τσιγαρέτο τού ζητάς.

'Στώπα και 'στό ξαναλέω... ψηφισέ τον, στραβοκάνη,
τόν 'Άλέκο τού συστήνω,
και σαν 'βγή θά τού προστείω
Πρόξενο μέσ 'στην 'Αθήνα δίχα; άλλο νά σέ κάνη.

Π. — Μ' αυτά πού λές για τόν Σκουζέ νομίζω κι' υποθέτω
πώς 'πηρες δυνατό παρ... .

Φ. — Τό 'έρηδες, Περικλέτο.

Πέντε πεντακοσάρικα τού 'πηρες μετρητά
κι' έλα και συ τά δυόμισα νά πάρης άπ' αυτά.

Π. — Σ' έμένα τέτοια μήν πούλξας, βεβκίως κάτι 'πηρες,
και μη μου φέρνης γούρας.

Φ. — Σιγά σιγά, βρέ Περικλή, κκειεις μη μάς ακούση.

Π. — Άν δέν μου δώσης τά μισά δέν θά σ' άφήσω μούσι.

Φ. — Μην κάνης έτσι, παλαβέ,
μη σαμπουνηξ, βουδάσου...
πλησίασε, μολών λαβέ,
νά πέντε 'στά στραβά σου.

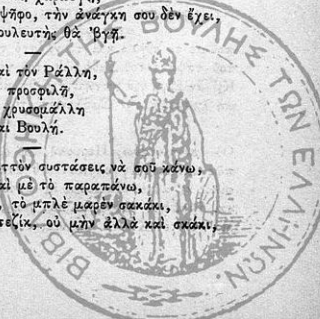
Πώς σ' έγέλασα και πάλι, πώς σέ 'πηρες 'στό μεζέ,
δωρεάν υποστηρίξω τόν 'Άλέκο τόν Σκουζέ,
κι' όταν άνθρωποι δέν βγαίνουν σαν και τούτον, κουρελη,
τότε ρήγαην νά βάλης μέσ 'στου Κράτους τή Βουλή.

Τόν Δραγουμή νά ψηφίσης... σέ παρακαλώ, τό θέλω,
πρώτο σού με τό μούσι και με τό 'ψηλό καπέλο,
πούναι μαχητής σπουδαίος
και στωμόλος και ραχδαίος,
κι' υποδέχεται με τρόπο 'στό γνωστό του τό σελόνι,
και πηγαινει τόσος κίσμος, όπου δέν χωρει βελόνι.

Τόν Δραγουμή νά ψηφίσης, πού σηκώνεται και τρέχει
με την πρώτη χαραυγή,
μα κι' έν δέν τού δώσης ψήρο, την άνάγκη σου δέν έχει
πρώτος βουλευτής θά 'βγή.

Ψήφισε και τόν Ράλλη,
τόν τώσον προσφιλή,
χωρίς τόν χρυσάλλη
δέν γίνεται Βουλή.

'Ο Ράλλης... είναι περιττόν συστάσεις νά σου κάνω,
θά τόν ψηφίσης βέβαια και με τό παραπάνω,
ψηφισε την ρεπουμπλικα, τό μπλε μαρέν σακάκι,
ξέρεις πώς παίζει και μπέζικι, ου μνη άλλα και σκακι.

κι' ούτε χαρίζει κάτανα σέ κάθε φαρμακόν,
κι' έδω και σ' όλοις τής μεριάς
έχει μεγάλης κουμπάριας,
και πάντα βγαίνει βουλευτής μέ τους κουμπάρους μόνο.

Τούτος έχει, Περικλέτο, προτερήματα περίσκι,
τιμωτής όσο πέρνε, τζάμπα δικίας και βαπτήσις,
κι' βαπτίζει και μυρώνει, κι' έρχε ζήση και μη ζήση...
ό κουμπάρος τί θέ κάρη... τόν ναυά θέ τόν ψηφισή.

— Άλλά σάν νά μή τού θράνον τόσα νήπια και βρέφη
σάν Άρμιώτης Λεωνίδας και κοπάδια σκύλων τρέπει,
και ποτέ σου δέν τόν βλέπεις νά πηγαίνει σέ δουλειά
δίως πίσω του νά σέρη δρό τούλάχιστον σκυλιά.

Κι' όταν έγινε και τούτος Κυβερνήτης πρό καιρού
'στας ήμέρας τού πολέμου, τού ποσοδόν φλογερού,
είχε 'στά συμβούλια του μέ τους Ύπουργούς τους φίλους
και δρό τρείς πιστούς του σκύλους.

Κι' άν τού παιδι τού προσφιλές τόν νέον Άθηνών
τρέψη στοργήν άληθινήν 'στό γένος τών κυών,
μέ δέν τέρσουν παντελώς πατέρας κυνικοί
κι' έμεινε σούρ και βερσεσέ μέ τήν πολιτική,
και πάντοτε σιγνίεται ρουσετιλίδων πάχος,
κι' άποδειξίς πώς έμεινε μέσ 'στη Βουλή μονάχος,
κι' άν τώρα 'ζέχουσε κι' αυτός κκιωμάτα μεγάλα
κι' άγάπησε μέ τόν πεππου κι' έγιναν μέλι γάλα
σάν 'Οδοπόρος και Ραλλού, κενίς άε μήν ζεγάρη
πώς κινδυνεύουν οι θεσμοί... τί διάβολο νά κάρη!

— Όμως και τόν Νικολάην νά ψηφίσης τόν Λεσίδην,
πούγει γλώσσα σάν ψαλλίδι,
κι' είναι γιά τους ψήφους μάννα
και σπουδαία μελαγάρια.

Σέ πολλούς και τούτους κάνει δωρεάν τόν δικηγόρο,
κι' έχει μνήμη τού διαβόλου, δέν ξεγάνει ψηφοφόρο,
κι' όλο γραμματάκια στέλλει,
πουνίαι ζάχαρι και μέλι.

Κι' άν μορφές μή τόν ψηφίσης... μέσ 'στό σπῆτι του σέ βάζεις,
κι' άρχινά, βρέ Περικλέτο, τούς θεσμούς δέ σου διαβάξη,
κι' έν γωνιά ράβδον έχει
κι' άν πής όχι σού τής βρέχει.

Τόν Νικολάην ψήφισε, πέρνε πολλών άέρα,
κι' έπί τού θῆμ' άνέρχεται μετ' άσπραπόν και κρώτων,
κι' άν λέγεται Καρμπουρονος και κινερωσουστέρη,
μέ πάντα μένει τής Βουλής παράγων έκ τών πρώτων.

Νά ψηφισθή κι' ό Σμολενίτις, γενναίος στρατιώτης
μέ χαρκατήρα πρώτης,
πού μέ τó σίγμα και τó νι' 'στό τότε πακατρακά
τού τζάπλε τού Σαβδαώθ, τού γέρο-Σακαράκα.
Κι' άν έβγη γιά χατήρι του θά ρίξω κι' ένα σμπάρο...
μή λησμονής τόν Σμολενίτι, δέν έχω και κουμπάρο.

Όυ μήν πιστεύω, Περικλή, τού δρόμου παληοκάντο,
πώς και τόν Άγγελόπουλο θ' άσπρίσης τόν Άθάνατο,
φίλος κι' αυτός έσπίρετος κι' ύπόσχεται νά δράση,
και δώσε του τήν ψήρο σου χωρίς τί σέ κεράζη.
Μά και τόν Κώετα ψήφισε, τόν νέο Χριστοφή,

γνωστόν τού Δήμου Σύμβουλον, μετρίως εύτραφή,
που και σκονιότρας λέγεται, γιατί — νά τόν χαρώ —
δέν θέλει 'στό καταβρέγμα θαλάσσιου νερού.

— Θέλω τούς άσπρους ψήφους σου νά δακνής σάτως
και 'στόν άνδρετον μαχητήν και 'στόν δειλόν φυγάδα...
Μά τί σου λέει, Περικλή, κι' ό Βεζάντης ό Σάτος,
τών έργατών συνήγορος, πούχει και τήν Πηγάδα,
και πατριώτου φρόνημα και στοχασιών ταχών
και μένος φιλοπόλεμον 'στό κοκορομαχέιν;
Λοιπόν τόν Σάτο ψήφισε, και πρόσχε μέ σκέρτσσο
'στό πίκισμο τής έκλογής νά μήν τόν φέρη τέρτσσο.

— Έμπρός, άργός μήν κάθεται και σύ, τεμπελικανέ,
σῆμα μέ νεά σύμβολα νά χάσης κεινηναός,
μέ ψήφισε, παρακαλώ, και τόν Κκλιφρονά,
πουνίαι παιδι τής ματάτσιους κι' ιππότις Άθινατός,
και τόνομά του, Περικλή, γνωστό 'στήν κοινωνία,
φέρνει τόν νού μου πάντοτε μέσ 'στην Καλλιφορνία.

— Και τόν Γιάχο Πεσματζόγλου νά ψηφίσης, βρέ βουβάλι,
πούχει Τράπεζα μεγάλη,
και μέσ κάνει πώς δέν θέλει τέρβην έκλογών ματαίων
κι' έκτισε 'στόν Φαληρέα τού περίσσημον Άκταϊόν,
κι' άν και τούτος έπιτύχη, τότε θε τού πῶ, βέ βλάμη,
σε πολλά νά σέ συνδράμη,
και χωρίς λεπτό νά δίνας μέσ 'στ' Άκταϊα νά κουριμάξης
κι' έξω σῆμα νά ρουαζήξη,
και 'στην Τράπεζα νά μητρίνης μέ σπιθόβολη ματῆ
και νά πέρνης ό, τι θέλεις, ή στερλίνας ή χαρτζιά.

— Πλήν όλοι νά ψηφίσετε νυχθημερόν ρουαζώ
πρώτον τού Δήμου Σύμβουλον, τόν Χρῆστο τόν Βουραζώ.
Κι' αυτός ό Χρῆστος άχρηστος δέν φριναίει παράγων
έκ τού χαρτοκασιλιών ήμών τών θεσμοράγων,
κι' ήταν μικρός κι' έγέρσεσσε μέσα 'στην Έθνική,
κι' άν έπιτύχη πίστασι θ' άνοίξωμε κι' έκει,
κι' όλων σχεδόν τών Τραπεζών θά πιάσωμε τά πόστα...
και τόν Κανάρη ψήφισε, μέ και τόν Γισννηκώστα,
πού 'στού πολέμου τόν κειρό ποτέ δέν τó ζεγάρω
πώς 'τίμησε τó ζίφος του και μέ τó πεκαράνω.

— Ψήφισε τόν Φλογαίτη τόν άποκεντρικώ,
πούχει φρόνιμο κεφάλι και καστόρι μελακό.
Και τόν Πακπαβασιλείου τόν γατφό νά τόν άσπρίσης,
τουτο μόνος θά τó κάρης μόλις πής και τόν ψηφίσης.
Δώσε και τού Μουτσουπούλου τού Θανάση, βρέ τσολιξέ,
πούχει τόση καλοσύνη, μπάρμπα-ντόρο και γαλκιά.

— Ψήφισε και τόν Ρεσινα, βιομήχανο μεγάλο,
και τής ράμπρικας του ρουχα θά σου στείλη δίως άλλο.
Ψήφισε και τόν Μάκ-Δουακ, άν δέν είσαι κουνενός,
άτμοπλοίων διορθώνη χαλαρόμενης μηχανιάς,
κι' άν ό μύλος τού κερρε καμμά 'μέρα σου χαλάση
'στόν Μάκ-Δουακ νά τόν πῆς δωρεάν νά σου τόν φτεράση.

— Τέλος πάντων, Περικλέτο, δίχως νά πολυλογώ,
ψήφισε και τόν Σμολενίτη, τόν γενναίο στρατηγό.
Και προφορικώς κι' έγγραφώς τόν Σμολενίτη σου συστήνω,
μή ξεγνης τόν στρατηγά και, μήν ξεγνης τού Βελεστινο.

Σήκω λοιπόν, τριπελχανά,
και μὴν ἀπλώνης τραχανά.
Σαλιόνι βάρβερς ἀνοικτό,
σήκω νὰ ὄης τὴν ἐκλογή,
σήκω νὰ πάμε 'στὸν Μικτό,
νὰ πάμε και 'στὸν Ἀμιγῆ.
Μὴ μὲ θυμώνης, ἀδελφέ,
μὸυπαν πὼς δίνουν και καφέ.

Σήκω γρήγορα νὰ πάμε και 'στους τρεῖς συνδικασμούς...
πάμε και 'στοῦ Θεοδωράκη νὰ μᾶς 'πῆ γὰ τούς θεσμούς.

**'Απὸ τὸ σπῆει βγαίνουν
και 'ὄτὸν παπποῦ πιγαίνουν.**

Φ. — Βαστώντας μία κάλη 'στὸνα χέρι
και 'στ' ἄλλο τὸ Κορδόνι κι' ἓνα κλῆμα,
τὸ βῆμα της τὸ πλάνον περιφέρει
τοῦ γέρου θεαμοῦλακος ἢ λιμα.

Τὴν πάει κι' ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ πέρα,
κόπιασε, τοῦ φωνάζουνε, πατέρια,
και λέν γὰ τὴν γρηῃ Κορδομανάνα
πὼς σκοορα θὰ τὰ βρῆ 'στὰ Δημητσάνα.

Τὴν πάει μὲς 'στ' Ἀνάπλι, 'στὴν Χαλκίδα...
σὰν λέγες 'επουράνιος θεότης
ἔχεις τὴν οἰκουμένη γὰ πατρίδα
κι' εἶσαι τῆς κάθε πόλεως δημότης.

Ποῖος εχει σὰν και τοῦτον τέτοια τύχη
νὰ γίνεται τῆς ἐριδος τὸ μῆλον;
πάει νὰ τὴν ἐθέσση και 'στὰ τείχη
τῶν εὐκλεῶν Θηβῶν τῶν ἑπταπόλων.

Ποῶ πόλις εὐγενῆς δὲν περιθάλλει
τοῦ Σαββᾶθ τοῦ πλάνητος τὴν κάλη;
ποῖος τόπος τῆς Ἑλλάδος και ποῖος δῆμος
τὸν Θεοδωρὴ δὲν δέχεται προθύμως;

**Ψάλλει κι' ὁ Περιπλοῦχος τὸν Θεοδωράκη,
πούγινε γεωργὸς μὲ κοντοβράκι.**

Π. — Ὡς τὸν Περιπλανώμενον ἐδῶ κι' ἐκεῖ πλανᾶσαι,
δὲν θέλεις μόνον βουλευτῆς τῆς Γορτυνίας νάσαι.
Θέλεις νὰ γίνης πολλαπλοῦς και θὰ γενῆς βεβαίως,
Κορδοκρούμπικρ μου,
γὰ νὰ ζητῆς ὡς Χαλκιδεὺς, Γορτυνίος, Θηβαίος,
εὐθύνος τοῦ πολέμου.

